

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄

1. Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἔβαλε τὰ χέρια τοῦ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς νὰ κακοποιήσῃ μερικοὺς ἀπὸ ἐκεῖνους ὅπου ἦταν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.
2. Καὶ μὲ τὸ σπαθὶ ἐφόρευσε τὸν Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου.
3. Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὅτι ἐτοῦτο ἀρέσει τοὺς Ἰουδαίους, ἐπρόσθεσε καὶ τοῦτο, νὰ πιάσῃ καὶ τὸν Πέτρον (καὶ ἔλαχαν καὶ ἦταν ἡμέρες τῶν Ἀζύμων)·
4. τὸν ὅποιον, ὡσὰν τὸν ἔπιασε, τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, παραδίδοντάς τον εἰς δεκαεξὶ στρατιώτας νὰ τὸν φυλάγουσι· θέλοντας, ὕστερα ἀπὸ τὸ Πάσχα, νὰ τὸν φέρει ἔξω εἰς τὸν λαόν.
5. Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἐφυλάττετον εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ ἡ ἐκκλησία ἐπροσεύχετον κατὰ πολλὰ πάντοτε τὸν Θεὸν διὰ λόγου του.
6. Καὶ ὁπότεν ὁ Ἡρώδης ἔμελλε νὰ τὸν πάγῃ εἰς τὸν λαόν, τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοιμᾶτον ἀνάμεσα σὲ δύο στρατιῶτες, δεμένος μὲ δύο ἀλυσίδες· καὶ ἐφύλαγαν καὶ φυλακάτορες μπροστὰ εἰς τὴν πόρταν τῆς φυλακῆς.
7. Καὶ νὰ καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ φῶς ἔλαμψε ἐκεῖ ὅπου ἐκάθετον· καὶ ἐκτύπησε τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου καὶ τὸν ἐσήκωσε καὶ εἶπε: «Σήκω γλήγορα». Καὶ οἱ ἀλυσίδες ἔπεσαν ἀπὸ τὰ χέρια του.
8. Καὶ εἶπε τον ὁ ἄγγελος: «Ζώσου καὶ βάλε τὰ παπούτσια σου». Καὶ ἔκαμεν ἔτσι. Καὶ λέγει τον: «Βάλε τὸ ροῦχον σου καὶ ἀκολούθει μοι».
9. Καὶ ἐβγήκεν ἔξω καὶ τὸν ἀκολούθησαν, καὶ δὲν ἐγνώριζε ὅτι εἶναι ἀληθινὸν ἐκεῖνο ὅπου ἐγίνετον ἀπὸ τὸν ἄγγελον, ἀλλὰ τὸν ἐφαίνετον νὰ βλέπει ὄραμα.
10. Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὴν πρώτην φύλαξιν καὶ τὴν δευτέραν, ἔφθασαν εἰς τὴν πόρταν τὴν σιδερένιαν ὅπου πάγῃ εἰς τὴν πόλιν, ἡ ὁποία μοναχὴ τῆς τῶς ἀνοίχθη·

- καὶ ὡσὰν ἐβγήκαν, ἐπῆγαν ὀμπροστὰ μίαν στράταν, καὶ παρευθὺς ὁ ἄγγελος ἐδιέβη ἀπ’ αὐτόν.
11. Καὶ ὁ Πέτρος, ὡσὰν ἦλθεν εἰς τοῦ λόγου του, εἶπε: «Τώρα ἤξεύρω ἀληθινὰ ὅτι ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελόν του καὶ μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἡρώδου καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν ἐλπίδα τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.
12. Καὶ ὡσὰν ἐγνώρισεν, ἦλθεν εἰς τὸ σπίτι τῆς Μαρίας, τῆς μάνας τοῦ Ἰωάννου ὁ ὁποῖος ἐκράζετον Μάρκος, ἐκεῖ ὅπου ἦταν καὶ ἀρκετοὶ ἀδελφοὶ μαζωμένοι καὶ ἐπροσεύχονταν.
13. Καὶ ὡσὰν ἐκτύπησεν ὁ Πέτρος τὴν πόρταν τοῦ προαυλίου, ἐπῆγε μία κοπέλα, τὸ ὄνομά της Ρόδη, νὰ ἀκούσει κρυφὰ τίς εἶναι.
14. Καὶ ἔστοντας νὰ ἐγνωρίσει τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τὴν χαράν της δὲν ἄνοιξε τὸ προαύλιον, ἀμὴ ἔδραμε μέσα καὶ εἶπε πὼς στέκεται ὁ Πέτρος μπροστὰ εἰς τὸ προαύλιον.
15. Καὶ ἐκεῖνοι τὴν εἶπαν: «Λωλὴ εἶσαι;» Καὶ ἐκείνη τὸ ἐβεβαίωνε νὰ εἶναι τέτοιας λογῆς. Καὶ ἐκεῖνοι ἔλεγον: «Ὁ ἄγγελός του εἶναι».
16. Καὶ ὁ Πέτρος ἐστέκετον καὶ ἐκτύπαν. Καὶ ὡσὰν ἄνοιξαν καὶ τὸν εἶδαν, ἐξεπλάγησαν.
17. Καὶ μὲ τὸ χέρι του τοὺς ἔσεισε νὰ σωπάσουν καὶ τοὺς ἐδιηγήθη πὼς ὁ Κύριος τὸν ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν φυλακὴν· καὶ τοὺς εἶπε: «Εἰπέτε ἐτοῦτα τὸν Ἰάκωβον καὶ τοὺς ἀδελφούς». Καὶ ἐβγήκεν ἔξω καὶ ἐδιέβη εἰς ἄλλον τόπον.
18. Ὡσὰν ἐξημέρωσεν, ἔγινε μεγάλη σύγχυσις εἰς τοὺς στρατιώτας –τὸ τί νὰ ἔγινεν ὁ Πέτρος.
19. Καὶ ὁ Ἡρώδης τὸν ἐζήτησε, καὶ ὡσὰν δὲν τὸν ἤϋρεν, ἐξέταζε τοὺς φυλακάτορας καὶ ἐπρόσταξε νὰ πᾶσιν νὰ τοὺς χαλάσουν. Καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης, καταβαίνοντας ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Καισάρειαν [[καὶ]] ἐκεῖ διέτριβε.

Εμμανουήλ Χ. Κάσδαγλης (επιμ.), *Η Καινή Διαθήκη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις απλήν διάλεκτον γενομένη μετάφρασις διά Μαξίμου του Καλλιουπολίτου*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1995.